

சிவமயம்

“ மேன்மை கொள் சைவந்து
விளக்குக உலகமெல்லாம் ”

தோத்திரத் திரட்டு

இணுவிலில் திருடனும் திறப்புடனும் வாழ்ந்து

1986-05-21இல் சிவபதமெய்திய

திருமதி கண்மணி விசுவலிங்கம்

அவர்களின் பிரிவுத்துயர் குறித்த

நினைவு மலர்

திடு நிர்வாய ஜெக்ஷபா

ஆண்டட சபத்துவை காசி புதன் ஏழு
பூண்ட வளர்பிறைத்து வாதமியீல் — நான்குமூன்பாரி
கணமனியாள் ஈசன் கழலே துணையாக
என்னி அடைந்திட்டாள் ஏத்து.

திருமதி கண்மணி விசுவலிங்கம்

சொற்றம்:

04 - 09 - 1924

மறைந:

21 - 05 - 1986

—
திருமதி கண்மணி விசுவலிங்கம்
 அவர்களது
வாழ்க்கைக் குறிப்பு
 —

ஈழத் திருநாட்டின் சிகிரமென விளங்கும் யாழ்ப்பா
 ணத்தில் உள்ள சுப்த தீவுகளில் ஒன்றினதும் பூர் நாகபூசணி
 அம்பாள் கோவில் கொண்டரூபியிருக்கும் “மணிப்லவம்”
 எனக் கருதப்படும் நுழைத்திலே 1924-09-04ம் திகதி திரு.
 ஆ. வேலாயுதம் திருமதி பார்வதி அவர்கட்கும் கனிஷ்ட
 புதல்வியாக கண்மணி அவர்கள் இம் மண்ணுலகில் தோற்றி
 னார். திருவாளர்கள் சரவணமுத்து, மார்க்கண்டு ஆகியோரும்
 திருவாட்டிகள் இலட்சமிப்பின்னா, காலஞ்சென்ற மீனுட்சி,
 வள்ளிப்பின்னோ ஆகியோரும் உடன்பிறந்த சோதர கோ
 தரிகளாவர்.

இளமையிலிருந்தே கடவுள் பக்தியுடன் ‘இல்லை’ என
 னது சாயும் மனப்பாங்குடன் வாழ்ந்து வந்தார். இவர்
 1949-10-24 ம் திகதி இனுவையம்பதியில் வாழ்ந்த கந்
 தையா தம்பதியின் புதல்வரான விகவவிங்கம் அவர்களை
 தம் வாழ்க்கைத் துணைவராக ஏற்று இல்லறத்தை இனிதே
 நடாத்தி வந்தார்: இவர்களது இல்லறத்தின் பயனாக இவர்
 கட்டு ஜெயரட்னசிங்கம், (ஜெயம்) காலஞ்ச சென்ற ஜெய
 பாவன், (சின்னராசா) ஜெயகாந்தன், ஜெயகோதி, ஜெயா
 னத்தன் (வைகுந்தன்) ஆகியோர் நன்மக்களாக வாய்த்தனர்.
 தமது பிள்ளைகளது கல்வியிலும் ஒழுக்கத்திலும் இவர் மிகுந்த
 ஆர்வம் காட்டி அவர்களது சிறப்புக்களை கண்டு ஆளந்தம்
 அடைந்தார்.

இவரது பண்புக்கேற்ற மருமக்களாக விமலாதேவி,
 மதனநுபி, மரியா, ஆகியோர் வாய்த்து இவர்கள் மூலம்
 ஜெவித்தா, ஜெயந்தா, ஜெயபாலு, ஜெயமதனு, ஜெயமலர்,

மரிஸ்ரெவர், ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளது மழையில் இனப் பெய்தினார்.

வாழ்வில் அடைய வேண்டிய இனபங்கள் எல்லாவற் றையும் அடைந்த அம்மையார் நோய் நொடி என படுத்த படுக்கையில் இல்லாது, துணைவரது மடிமீது மஞ்சள் குங்கு மத்துடன் 1986-5-21 உதயத்தின்போது இறைவன் திருவடிநிழலை அடைந்தார்.

இவரின் பிரிவுத்துயர் ஆற்றுது வருந்தும் நாம் எமது மனச் சாந்திக்காகவும், சௌவத் தமிழுலகிற்கு ஒரு நல்லிருந்தாகவும் இறைவனை வணக்கும் இத்தோத்திரத் திரட்டை இயரது நிலைவு மலராகச் சமர்ப்பிக்கின்றேம்.

இயரது ஆத்மா சாத்தியடைவதாக.

“காந்த வாசா”
இலுவில் மேற்கு
இருஷல்.
1986-06-20

துணைவர், மக்கள்
மகுமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்
சௌகாதர, சகோதரிகள்
மைத்துணர், மைத்துவிகள்.

2
சிவமயம்
திருச்சிற்றும்பலம்

வினாயகர் துதி

பிடியத னுருவுறை கொள்விகு கரியது
வடிகொடு தனதி வழிபடு மவரிடர்
சடிகண பதிவர அருளினன் மிதுகொடை
வடிசினர் பயில்வளி வலமுறை யிறையே.

தேவாரம்

கூற்றுவின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நான்றியேக்
எற்ற யடிக்கே யிரவும் பக்கும்
பிரியாது வணங்குவ ணைப்பொழுதும்
தோற்றுதென வயிற்றி னக்ம்படியே
குட்ரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றே ணடியே னதிகைக்கெடில
வீரட் டான்த் துறையம்மானே.

திருத்தாண்டகம்

யனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கினுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் ஓமேலான்
ஏழன்டத் தப்பாலன் இப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தான் நறுங்கொல்லறப் போதினுள்ளான்
பொருப்பிடையான் தெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சியுள்ளான்
காளாத்தி யானவளைன் கண்ணுள்ளானே.

திருவாசகம்

பால்தினைந் தாட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துந் பாவியே னுடைய
ஊனிஸ உருக்கி உள்ளோளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆவந்த மாய
தேவினைச் சொற்று புறக்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானீன
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கீனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே:

திருவிசைப்பா

அன்ன நடையார் அழுத மொழியார்
அவர்கள் பயின்திஸ்லைத்
தெண்ணன் துமிழும் இசையும் கலந்த
சிற்றம் பலந்தன்னுன்
பொன்னும் மனியும் நிரந்த தலத்துப்
புலித்தோல் பியற்கிட்டு
மின்னின் இடையாள் உழையாள் கான
விகிர்தன் ஆடுமே.

நிருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அங்றநுள் செய்தவன்
மன்னிய தில்ஸீ தன்னுள்
ஆவிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற சிற்றா
பலமே இடமாகப்
பாவித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு ஆறுதுசீம்.

ஏராணம்

ஆறிரு தடந்தோள் காழ்க ஆறுமுகங் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செல்வேள்
ஏறிய மஞ்சனு வாழ்க மானைதன் ஊனங்கு வாழ்க
மாறிவா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீ ரதியா ரெல்லாம்.

திருப்புசழ்

சீர்சிறக்கு மேஸி பசேல் பசே வென
நாபு ரத்தி னேசை ஸ்ரீர் கலீப்ரென
சேர லிட்டதான்கள் சிவேல் சிவேவென வருமானுர்
சேரத்தின் வாஸி சிவோர் சிவோர்க்கு
நாறு லக்ஷ்மோடி மயால் மயால்கொடு
நெடி யெர்க்கவாடி யையேர கவயோவென

மடமாதர்;

மார்ப ஷட்டத் கோடு பஸீர் பஸீரென
ஏம லிக்கெ ஞவி பஸீர் பஸீரென
மாம சக்கி வாசை யுனோ முனோவென

நின்கோடி

வாடை பற்றுவேனோ யடா வடப வென
நீம யக்க மேதுசொலாப் சொலாயென
வாரம் வைத்த பாத மிதோ இதோ என

அருள்வாயே.

பாரதத்தை மேறு வெளிவெளி திகழ்
கோப்டா டித்த நாளில் வரை இ வரை இபவர்
பாவிறக்க ஷேசர் குவாகுவா களா

இளையோனே

பாடல் மூக்ய மாது தமீழ் தமீழின்
மாழு நிக்கு காதி இனுா இனுர்விடு
பாசமற்ற வேத குரு குபூர குமரேசா
போர்மி குத்த குரன் விடோமென
நெரெ திரக்க வேலீ பார் பாரென
போயறுத்த போது குபீர் குபீ ரென

வெகுசோரி

பூமி யுக்க வீச குகா குகாதிகுற்
சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வானை
பூணி சிச்சை யாறு புயா புயா நள
தொள்
பெருமாளே.

நயினை மூஞாகபூஷணி அம்பாள் துதிப்பாக்கள்
பெற்றதா வன்னை பெறுமுயிரனைத்தும்
பேணவா வன்னை பெற்றிடுவோர்
உற்றதா வன்னை விரும்பிய வளைத்தும்
மூதவலா வன்னை யெக்கையுஞ்
சொற்றதா வன்னை யுலகொடு வானுந்
தொழுதவலாவன்னை யென்றென்றும்
பற்றதாங் கருணை பொழிதவா வன்னை
பராய்வரை நாகடு டண்ணியாள்
வரகவி நாகமணிப் புலவர்

கற்பக்க கண்ணறக் கடம்பளைத் தந்த கணகவரை
அற்புத மேனன வருஞாகந் காங்கு மயிர்தவங்கி
தற்பான் வாயந் தழைத்தே சகல உயிர்களுக்கும்
நற்பதி யேவைகைப் பெற்ற சதானந்த நாகமணையே.
நவினுதிவுச் சுவாமியார் (முத்துக்குமாரசாமியார்)

எண்க்கென்றேர் நவி வரம் யான் கேட்கவில்லை
என் இனைக்கார் வரழிவென்றே கருதவில்லை
உண்க்கெல்லா உயிர்களுமே சொந்த மென்ற
உண்மையை நான் ஒத்தோபோதும் மறந்ததில்லை
சினங்கொண்டு தீங்கிழழக்குந் தீயர் தாழும்
சீலமுற வேண்டு மென்றே வேண்டுகின்றேன்
தன்க்கொருவ ரொப்பில்லாத் தாயே! இந்தத்
தாராவிபில் சாத்தியையே தருவாய்ந்தேயே!

திரு. க. இராமச்சந்திரா

பூவெடுத்துப் பொன்னடியைப் புசித்த நாகமனத
ஆவலுடன் ஆட்கொண்ட ஆரவியே— நாவெடுத்துப்
பாதொடுத்துச் சூட்டு மிந்தப் பாலகணைப் பாங்குடனே
நீதடுத்தாட் கொள்வாய் நிதம்.

துயரெழும் கடலை நீந்திச்
சுக்கமென்றும் திடலைச் சேரப்
புயலெழும் கட்டித் தாண்டிப்
பொற்றலம் புகுவோ குக்குத்
தயவுடன் அனுள்பா விக்கும்
தயாநிதி நயினை யாளே!
அயர்விலா அங்கைப் பங்கைப்
அடியனுக் கருஞ் வாயே.

பிள்ளையில் ஸாருக் பெற்ற
பிள்ளையைப் பேற்றுவோரும்
வெள்ளியால் தொட்டில் பிள்ளை
விளங்கவே நேர்த்தி செய்யத்
தெள்ளிய அறிவார் ஞானம்
ஜெயத்தொடும் செல்வம் நல்ல
உள்ளமும் உவந்த உண்மை
உயர்வருள் நாகம் மாளே

கண்ணேவி இழந்தோர் மற்றும்
கர்மநோய் யற்றோ’ வாய் சீல
புண்ணுளப் பட்டேர் தொந்தே
புலம்பிடப் புனர்வாய் வீயும்
தின்மையும் திருத்த வத்தின்
செம்மையும் தேரும் கால
வன்மையும் வளமும் வாய்ந்த
மணிதிசம் நாகம் மாளே!

"அம்மா உண்மை அன்டவதெப்போ" ஆதரவு
இம்மா நிலத்தே ஏதம்மா -- அம்மாறின்
சிரடியைச் சேவிக்கச் சித்தக் சிறப்புற்றேன்
காரணியே! கண்ணோ கனி

அரியாலீஸ்ர் கவிஞர் வே. ஜயாத்துவர்

பய்பரவன் சல்லி பகலே கண்டேன்
படுமணைவிற் படுக்கையிலே இருக்கக் கண்டேன்
இப்பரத்தில் எரியகுவாய் நிற்கக் கண்டேன்
ஏறுமயில் ஏறிடடன் இறங்கக் கண்டேன்
எப்பரவும் அடியார்க்கு இரங்கக் கண்டேன்
எம்பிரான் பரகமதாய் ஏறே கண்டேன்
இப்புதியிற் கானுத வாறு கண்டேன்
எழ்வு நயினே ஈஸ்வரியைக் கண்டவாறே.

திரு. தி. அகுனூசலம்

திரு வங்கமாலை

தலையே நீ வணக்காய் — தலை மாலை தலைக்கணித்து
தலையா வேபலித் தேருந் தலைவளைத் — தலையே நீவணக்காய்
கண்காள் காண்மிள்களோ—கடல் நஞ்சன்ட கண்டன் றன்னை
எண்டோள் விசிநின் ஒடும்பி ரான்றன்னைக் கண்காள்

காண்மிள்களோ

செவிகாள் கேண்மின்களோ — சிவல் எம்மிறை செம்பவன
எரிபோல் மேனிப்பி ரான்திற மெப்போதுஞ் செவிகாள்
கேண்மின்களோ

முக்கே நீ முரலாய்—முது கடுறை முக்கண்ணை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மனுவனை — முக்கே நீமுரலாய்
வாயே வாழ்த்து கண்டாய் — மத யானை யுரிபோர்த் துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்

நெஞ்சே நீ நிலையாய் — நீயிர் புங்கடை நில்மலைன
மஞ்சா இம்மலை மங்கை ஞானை — நெஞ்சே நீ நிலையாய்
கைகாள் கூப்பித் தொழிர் — கடிமாகவர் தூவிநில்லு
பேவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமணைக் கைகாள்
கூப்பித் தொழிர்

ஆக்கை யாற்பய னென் — அரங்கோயில் வலம் வந்து
புக்கை யான்அட்டிப் போற்றின் அதழில்
ஆக்கை யாற்பயவென்

கால்க லாற்பய னென் — கறைக் கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ் குழாக் கால்களாற் பயவென்
உற்று ராகுள ரோ — உயிர் கொண்டு போச்பொழுது
குற்று லத்துறை கூத்தனா லால்நமக் — குற்றுராகுளரோ:
இறுமாந் திருப்பன்கொலோ — கச்சி பல்கணத்

திதன்னப்பட்டுச்
இறுமா னேந்திதன் செவடிக் கீழ்ச்சென்றுச்
கிழுமாந் திருப்பன் கொலோ
தேடிக் கண்டுகொண்டேன் — திருமாலோடு நான்முகனுத்
தேடிக் தேடொனுத் தேவனை என்னுனே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்.

சிவபுராணம்

தொல்லை கிரும்பிற்கீச் குழுற் தனைநீக்கி
அல்லவறுக் தானந்த மாக்கியதே — எல்லை
மறுவா நெறி அளிக்கும் வாதலு ரெங்கேஞ்
திருவாசக மென்னுந் தென்

நயச்சிவரய வாஅழ்க நாதன்றுள் வாழ்க
இயைப்பொழுது மென்னெஞ்சில் நீங்காதாள் தாள் வாழ்க
கோஸழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாக்கிநின் றன்னைப்பான் தாள்வாழ்க!
உகண் அநேஙன் இறைவ ணதிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகள்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குசிலார் உள்மகிழுங் கோண்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குசிலா ரோங்குவிக்கும் சிரோங்கழல் வெல்க
 ஈசனடி போற்றி எந்தை அடிபோற்றி
 தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன எடிபோற்றி
 சிரார் பெருந்துறைநந் தேவ ணடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருஞ மஸிபோற்றி
 சிவனவன்ளன் சிந்தையன் நின்ற வதனால்
 அவனாரு எராலே அவன்ருள் வணங்கி
 சிந்தை மகிழுச் சிவபுரா ணந்தன்சீ
 முந்தை வினை முழும் ஒயங்கரப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருளை கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதுதற் கெட்டா எழிலார் கழிவிறைஞ்சி
 வின்ன னிறைத்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா ஞென்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசர் ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவத சங்கமத்துள்
 எல்லாம் பிறப்பும் பிறந்தினாத்தே ளெம்பெருமான்
 மெயியெயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்ற வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்தின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா வெனவோங்கி ஆழ்த்தங்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயயன னும்விமலா
 பொய்யா யின்வெல்லாம் போய்கல வந்தருளி
 மெஞ்சுளன மாகி மிலிசின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்சுளன மில்லாதென் இன்பம் பெருமானே
 அஞ்சுளனந் தன்சீ அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அகைத்துவகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின் ஞெழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கண்ணலோடு நெய்கலந்தாற் போல
 இறந்தடியார் சிந்தணையுள் தென்று நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துண்டயாய் வீண்ணேருக்களோத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருஙான் வல்லினையேன் றன்னை
 மறைந்திட முடிய மாய விந்தை
 அறப்பால் மென்னும் அருங்கயிற்றூற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற்குடிலை
 மலங்கப் புலினைத்தும் வஞ்சலினையுச் செய்ய
 விளங்கு மனத்தால் விமலா வனங்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் எசிந்துள் ஞருகும்
 நலந்தா னிலாது சிறியேற்கு நல்லி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீங்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்க்கடரே
 தேசனே தேனை ரமுதே சிவபுரானே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
 தேச அருள்புரிந்து ஞஞ்சில்வாஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெஞ்சக்குறுணைப் பேராடே
 ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ஞுள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் ஞருமிராய் நின்றூனே
 இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமார் யல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிஞ்சுனே தோன்றுப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூர்த்தமெய்னு ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கிருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுழைக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புனர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங்க் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளைமே அத்தாமிக் காய்தீன்ற
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றுன உண்ணு ரழுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றெனம் மையா அரனேயோ வெங்கிறென்று
 போற்றிப் புழுந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானுர்
 மீட்டிடங்கு வந்து விழைப்பிறவி காரமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டமீக்க வல்லானே
 நன்னிருளில் நட்டம் பயின்றுடு நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அஸ்லற் பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானிச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 சென்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தம் பளிந்து.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றியென் வாழ்முத வாகிய பொருளே
 புலர்ந்தது பூங்கூற கிணை துணை மலர்கொண்டு
 ஏற்றிதின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
 எயின்நடை கொண்டுதின் திருவடி தொழுகோம்
 சேற்றி தழ்க் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழு
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்சௌன் யுடையாய்
 எம்பெருமான் பள்ளி யெழுந்தருளாயே.
 அருணன்திந் திரங்கிசை யஜுவின் விருள்போய்
 அகண்றது வுதயதின் மஸர்த்திரு முசத்தின்
 கருணையின் குரிய ஞெழுவெழு நயனக்
 கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங்க கண்ணும்

திரணிவர யறுபத முரல்வன இவையோர்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 அருணிதி தரவரு மானந்த மளையே
 அகண்ட வெபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

குவின பூங்குயில் குவின கோழி
 குருகுக் கியம்பின வியம்பின சங்கம்
 ஒவின் தாரகை யொளியொளி யுதயத்
 தொருப்படுகின்றன விருப்பெர்டு நமக்குத்
 தேவநற் செறிகழற் ரூளினை காட்டாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 யாவரு மறிவரி யாயெயக் கெளியாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

இல் விசை விளையர் யாழின ரொருபால்
 இருக்கொடு லோத்திர மியக்பின ரொருபால்
 துங்கிய பிளைமலர்க் கையின ரொருபால்
 தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கைய ரொருபால்
 சென்னியி வஞ்சலி கூப்பின ரொருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னைய மாண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே,

பூதங்கள் தோறுதின் ரூபெவி னல்லாற்
 போக்கின் வரவில் னென்தினைப் புலவோர்
 கீதக்கள் பாடுத வாடுத லல்லாற்
 கேட்டறி வோழுகீக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னு
 சிந்தனைக் கும்மரி யாயெங்கள் முன்வந்
 தேதங்க எறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே,

பய்பற விட்டிருந் துணருதின் வடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலகும்

கமப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்லின்
வணக்குகின் ஓரண்ணு விள்லை வாளன்
செய்ப்புறு கமல்கள் மலருந்தன் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை யாண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான் பள்ளி யெழுந்தரு ஊயே.

அது பழச் கவவயென அழுதென அறிதற்
களிதென எனிதென அமரரு மறியார்
இதுவங்கள் திருவரு இவனவு செனவே
யெங்களை யாண்டுகொண் டிக்கெழுந் தருஞும்
மதுவளர் பொழிற்றிரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் எஃதிருப் பெருந்துறை யன்னு
எதுவெமைப் பணிகொஞ் மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாபே.

முந்திய மூதல்நடு இறுதியு மானும்
முவரு மறிகில் ரியாவர்மற் றறிவார்
பந்தலை விரைவு நீபுதின் னடியார்
பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருவிய பரவே
செந்தழல் புரைத்து மெனியுங் காட்டி
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுக் காட்டி
அந்தனை ஞுவுதுங் காட்டவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ஊயோ.

விள்ளாகத் தேவரு நன்னாவு மாட்டா
விழுப்பொரு ளையன் தொழுப்படி போங்கள்
மன்னாகத் தேவந்து வாழஷ் செந்தாவே
வண்திருப் பெருந்துறை வாய்வாயி யட்டேயாக
கண்ணாகத் தேறின்று வளித்து தேனை
கடலழு தேகரும் பேஸிறும் படியார்
என்னாகத் தாய்வு குக்குழி ரானுப்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ஊயே.

புவனியிற் போய்ட்டிர வாணயில் நாள்தாம்
போக்குகின் ரேமுவ மேயிந்தப் புயி
சிவலும்யக் கொள்ளின்ற வாறென்று தோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை யாய்கிற மாயாம்
அவன்ஸ்ருப் பெய்தவு மலரவ ஜூக்கப்
படவுதின் அஸர்ந்த மெய்க்கருணையு நீயுக்
அவனியிற் புதந்தெமை யாட்கொள்ள வால்வாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ஊயே!

திருவெம்பாவை

ஆதியு மந்தமு மில்லா வருக்கெபருஞ்
சோதியை யாங்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கன்ஸ்
மாதே வளருகியோ வங்செவியோ நின்செவிதான்
மாடேவன்வார்கழகன் வாழ்த்திய வாழ்க்கெதாவிபோய்
விதிவாய்க் கேட்டலுமே விர்மியிம்மி மெய்மறந்து
போதா ரமளியின்மே விள்ளும் புரண்டிங்கு
வேதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் வேயென்னே
யீதேயெந் தோழி பரிசேவோ ரெம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கெண்பா யிராப்பகனும்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தசீயோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ யிலையுஞ் சிவவோ விளையாட
யேசுமிட யீதா விள்ளேர்க் கௌத்துகற்குக்
கூகமவர்ப் பாதந் தந்தகருள வந்தருஞுந்
தேரன் சிவலோகன் நில்கீசுசிற் நம்பவத்து
விசஞார்க் கண்பார்யா மாரேவோ ரெம்பாவாய்;

முத்தங்கள் விவன்வைக்கயாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
ஏத்த ஞுன்ற ஞமுதலென் றன்னுவித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைகிறவாய்
பத்துடையீ ரிசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்

புந்தடியோம் புன்னைத்தாட் கொண்டாற் பொல்லாதோ
வெத்தோனின் ஊன்புடைமை யெல்லோ மறியோமே
தித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனீ
யித்தகையும் வேண்டு மெக்கேலோ ரெம்பாவாய்

ஒன்னித் திலதகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றே
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லோரும் வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொ இள்ளாவா சொல்லுகோ மல்வளருங்
கன்ஸைத் தூயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
யின்னுக் கொருமருந்தை வேத சிமுப்பொருளைக்
கன்றூக் கிளியானிப் பாடிக் கிந்துள்ள
முன்லோக்கு நின்றுக யாமாட்டோம் நீட்யவந்
தெண்ணிக் குறையிற் தூயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனுங்கானை கலையின்தாம்
போலறிவோ மெஞ்சுள் பொக்காங் ளேபேசும்
பாலூறு தென்வாய்ப் படிந் கடைதிறவாய்
ஞாலமே விள்ளே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சிலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
ரேவ மிடினு முன்றா யுனராய்கா
னேலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மானேநீ திந்னைல் நாளைவந் துங்களை
நானே பெழுப்புவு னென்றது நானுமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றே
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
ருளேவந் தெப்பமைத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தொர்க்குஞ் வாய்த்தறவா
ழுனே யுருகா யனக்கீக யுறுமெயக்கு
மேதூர்க்குந் தங்கொளைப் பாடீலோ ரெப்பாவாய்.
அன்னே யிவையுஞ் சிலவேர் டலவமர
ருள்ளற் கரியா ஞேருவ விருஞ்சீரான்

தின்னங்கள் கேட்பச் சிவனைன்றே வாய்த்திறப்பாய்
தென்னுவென் குமுன்னந் தீசேர் மெழுகெப்போ
யென்னை யென்னரைய வின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னேங்கேள் வெங்கேவரு யின்னந் துயிலுகியோ
வன்னெஞ்சுப் பேததயர்போல் வாளா கிடத்தியா
லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குகுகெங்கு
கேழி வியம்ப வியம்பும்வென் சங்கெங்குஞ்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரஞ்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினேங் கேட்டிலையோ
வாழியி தென்ன வறங்கமோ வாய்திறகா
யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மில்வாரே
உழி முதல்வனுப் தீன்ற வெருவனை
யேழூபங் காள ஞையே பாட்டேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
யுன்னைப் பிரானுகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க் கேபாங்காவோ
மன்னரே யெங்கணவ ராவா ரவருக்கந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பண்செங்வோ
மின்ன வகையே யெக்கெங்கோ எல்குதியே
லென்ன குறையு யிலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

பாதாள் மேழிலுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதகலர்
போதார் புதுகுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
பேத யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் வின்னெலூரு மண்ணுவந் துதித்தாலு
மோத ஏவவா வொருதோழன் றெண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிந்பி ஞைப்பின்னைகா
னேதவலுர் ரேதவன்பே ராகுந்து ராரயலா
ரேதவளைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மொய்யார் தடமிபாய்கை புக்கு முகேகிரண்ணக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழவ்பாடி
 கையார் வழியடியோம் வாய்ந்தோங்கா ஞாழல்போற்
 செய்யாசென் வீருமிச்செல்லா சிறுமருங்குன்
 மையார் தடங்கன் மடந்தை மணவாளா
 வையாந் யாட்கொண் டருஞும் விளையாட்டி
 ஜுப்பார்க் குப்பும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ
 மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாம்

ஆர்தத் பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுங்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் ரம்பலத்தே தீயாடுங்
 குத்தனில் வாலுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வாத்தையுப் பேசி வளைசிலம்ப் வார்க்கை
 எர்க்கப்பரங்கு செய்ய வணிதுங்மேல் வண்டார்ப்பப்
 புத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
 மேத்தி பிருஞ்சுகௌநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

பைங்குவணைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதா
 வங்கக் குருகிவித்தாற் பின்னு மரவத்தாற்
 தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தவினு
 வெங்கள் பிராட்டியு கெங்கோலும் போன் றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புக்ப்பாய்ந்து பாய்ந்ததுதஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கனங் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

காதார் குழம்யாடப் பைம்பூன் கலனுடக்
 கோதை குழவாட வண்டின் குழமாடச்
 சிதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொகுள்பாடி யப்பொகுளா மாபாடிச்
 கோதி திறம்பாடிச் குப்பொன்றைத் தார்பாடி
 யாதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்

பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்க்கொதன்
 பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒரொருகா வெம்பெருமா வென்றென்றே நம்பெருமான்
 சிரொருகால் வாயியாவாள் சித்தங் கவிக்க
 ந்தீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கன்களிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விள்ளேஞ்சைரத்தான்
 பேரரையற் கிங்கணே பித்தொருவ ராமாறு (பணியாள்
 மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்
 வாருவப் பூன்முலையீர் ஊயார நாம்பாடி
 யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையா
 லென்னத்திகழுந்தெம்மை யானுடையாவிட்டின்டையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிரர்ட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலப்பித் திருப்புருவ
 மென்னக் கிலைகுலவி நந்தம்மை யானுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
 முன்னி யவனமக்கு முன்கர்க்கு மின்னஞ்சே
 யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்

செங்கண வன்பாற் றிசைமுகன்பாற் றேவர்கள்பா
 வெங்கு மிலாதேதா ரின்பநம் பாலதாக
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தகிழைக் கோதாட்டி
 மிங்குநந் மிலவங்க டோறு மெழுந்தகுளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருஞ்சு சேவகனை
 யங்க ஞரங்க யடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமாளைப் பாடி நலந்திகழுப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னு மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றினைஞ்சும்
 வீண்ணேர் முடியின் மனிததோகையீ றற்றுற்போம்
 கண்ண பிரவி கதிர்வந்து கார்க்கர்ப்பத்
 தன்னு ரொளி மழுங்கித் தாரகைக் டாம்கலப்

பெண்ணுகி யானு யசீயாய்ப் பிறங்கொண்டேர்
விள்ளுகி மன்னுகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ண ரமுதமுமாய் நின்றுள் கழல்பாடிப்
பெண்ணோயிப் பூம்புனஸ்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

உங்கையிற் பின்னொ யுனக்கே அடைக்கலமென்
நங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா
லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் ருஷரப்போங்கே
வோங்கொங்கை நின்னெனப் ரங்லாரதோன் சேரந்த
எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பக்கலெங்கண் மற்கிழுன்றுங் காண்றக
விங்கிப் பரிசீ யெமக்கெங்கோ னல்துதியே
லெங்வகழிலென் ஞாயி தெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

போற்றி யருஞ்கநின் னதியாம் பாதமலர்
போற்றி யருஞ்கநின் னந்தமாஞ் செந்தவிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குஞ் தோற்றுமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறு மின்சையடிகள்
போற்றியான் நான்முகனுங் காலுத புண்டரிகம்
போற்றியா முப்பவர்ட் கோண்டருஞ் ஜிரான்மல்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

திருப்பொற்கண்ணம்

முத்துநற் றும்பு மாலைதூக்கி
முங்குடுடந் தாபம்நற் றீபம்வைம்யின்
ஏத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகஞும்
நாமக வோடுபல் வர்ணபுத்தையின்
சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மயின்
அத்தண்ண யாறங்அக் மாண்ப்பாடி
ஆடப்பொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

பூசியல் வார்ச்சட யெம்பிராந்துப்
பொற்றிருக் கண்ணம் இடிக்கவேண்டுத்
மாவின் வடுவகி ரண்னக்கண்வீர்
வம்பின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கவுமின் தொங்கடர் புறம்திலாமே
ஞுவியின் தொழுமினெங் கோணங்கூத்தங்
தேவியுந் தானும்வத் தெம்மையாளச்
செக்போன்சிசப் கண்ணம் இடித்துநாமே.

ஏந்தர திறணிந் தும்மெழுகித்
நூயபொன் சிந்தி நிதிபாப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெடுவின்
அந்தரர் கோணாயன் நங்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேவன்தானை
எந்தரம் ஆளுமை யா கிகாழுநற்
கேய்த்தபொற் கண்ணம் இடித்துநாமே.

காசணி மின்க ஞவக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலீ
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புக்கந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பண்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பாரய ஜுஷமியும்
அன்றிமற் றிந்திர ஜோடமரஸ்
நறுமுறு தேவர்க ணங்கலெல்லாம்
நம்மிறபின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவிஸ்லி
திருவேகம் பண்செம்பொற் கோயில்பாடி

முறுவற்செல் வரயில்லீர் முக்கணப்பத்
காட்பொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரியர்
உலக்கை லாம்சூரல் போதாதென்றே
உலக்க அடியவர் வந்துநின்றூர்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை யான்டுகொண்டு
நான்மலர்ப் பாதங்கள் குடத்தந்த
மனிக்கு மருக்கைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பவார்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பவார்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பவார்ப்ப
பாடக மெல்லடி யார்க்கும்கங்கை
பங்கிளை எநிகள் பராபரஞுக்
காடக மாமலீ அன்னக்காவுக்
காடப்பொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

வாள்தடங் கண்மட மங்கைநலிலீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவளை கொங்கைபொங்கந்
தொள்திரு முண்டந் துதைத்திலங்கக்
சோந்தெம் பிராவென்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நான்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கண்டப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப்பொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

கவயக் மெல்லாம் உரவதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
மெய்யென் னும் மஞ்சள் நிறையத்தடி
மேதது தென்னன் பெருந்துறையான்

செய்ய திருவடி பாடிப்பாடி
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ரூயன் அணிதில்லை வாணிரூக்கே
ஆடப்பொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடசூட
மொய்குநுல் வண்டினம் ஆடசூடச்
சித்தஞ் சிவகுறைநூட் ஆடசூடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆடசூடப்
பித்தெம் பிராவெனுட் ஆடசூடப்
பிறவி பிறரோடும் ஆடசூட
அத்தன் கருணையோ டாடசூட
ஆடப்பொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

மாடு நங்கவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ அந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடிப்
தேடுமின் எம்பெரு மாணித்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் நினைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினுனுக்
காடப்பொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

கமயமர் கண்டனை வாணநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றுண்ணே
ஐயனை ஐயர்பி ராணை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொள் டருமைகாட்டும்
யொம்யர்தக் பொய்யனை மெய்யாமெய்யைப்
போதரிக் கண்ணவினைப் பொற்கிருடித்தோட்
பையர் வல்குல் மடற்றதற்குள்ளீர்
பாடிப்பொற் கண்ண மிடித்துநாமே.

வின் வினடச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணங்கப் பண்ணங்கர் மென்மொழியிர்

என்னுடை யாராமு தெங்களப்பன்
எம்பெரு மானிமி வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்னம் மையன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைதல்லீ
பொற்றிருச் சன்ன மிடித்துநாமே.

சங்கம் அரற்றச் சிவம்பொவிப்பத்
தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச்
செங்களி வாயித் முந்துடிப்பச்
சேயிழை பீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராவிகரக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழுத்தே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சன்ன மிடித்துநாமே.

ஞாங்க கரும்பின் தெவிதவப்பாகை
நாடற்கரிய நலத்தை நந்தரித்
தேஷப் பழக்கவை ஆயினுணைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவங்கல்
கோங்கப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொங்கட
கூந்தலை நாத்தமுடி பேறவாழ்த்திப்
பாணல் தடங்கண் மடந்தைதநல்லீ
பாடப்பொற் சன்ன மிடித்துநாமே.

ஆவகை நாமும்வந் தங்பர்தமுமோ
டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவின்மேல்
தேவர்க ஞாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டும்செகவைச்
சேவகம் ஏந்திய வேல்கொடியான்
சிவன்பெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
செவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பெரங்கெய் சன்ன மிடித்துநாமே.

தேஷக மரமலர்க் கொன்னறபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சூடுபோல்
வானை மாமதிப் பிள்ளைபாடிச்
மால்வினட் பாடி வாக்கையெந்து
முங்க மாமழுச் சுழம்பாடி
உம்புருச் சிம்புருச் சுப்புதல்லூ
போங்க மாநநந்த் சண்டத்பாடிப்
பொற்றிருச் சன்ன மிடித்துநாமே.

அயங்தீஸ் கொண்டுசெ வாடாடல்பாடி
அருக்கூன் எம்து பறித்தல் பாடிக்
கயந்தலைக் கொன்றுமி போர்க்கல்பாடிக்
காலனைக் காலைல் உடைக்குத்தம்பாடி
இயந்தன மும்பும் எய்தல்பாடி
ஏழை அடிபோகை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தலைப் பாடிதின் ஒடியாடி
நாதற்குச் சன்ன மிடித்துநாமே.

வட்ட மாரிக்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தழும் பாடி மகிழும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் திங்கைபாடிச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாசனைக் கங்கைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கலித்தங்கம்மேல்
இட்டுதின் ஒரு மரவும்பாடி
ஈற்குச் சன்ன மிடித்துநாமே.

வேதாம் வேள்வியும் ஆயினுர்க்கு
மெர்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினுர்க்கு
சௌதியு மாயினிரு எாயினுர்க்குத்
துங்பமு மாயினிப் மாயினுர்க்குப்
பாதியு மாய்முற்று மாயினுர்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடு மாயினுர்க்கு
காதியும் அந்தமு மாயினுர்க்கு
வட்டபொற் சன்ன மிடித்துநாமே.

தேவியின் திருதாமக்கன் (பரமஹம்ச தாடன்)

அங்களி! ஜெதப்பிழை கரு ஞாவி பர மேஸ்வரி
கண்மானி ஜேயவெளவி காங்கரி கார்த்திகே திரிதேத்திரி
தங்கமலி உபசாந்தினி சிவ சாப்பவி ஏகம்பரி
சிங்கமலி சுபாவி மாதவி தேவி சௌந்தரி ஒம்நமோ.

பத்ரகாவி தூர்க்கா பவாவி பராசக்தி பி பாவினி
திந் சொருவினி சிங்கவானினி திங்கிய ராஜாஜேஷ்வரி
வித்வழுஷாவி மீஷ வோஙவி விரந்ததவி சுமவினி
நித்தியவானி நிரஞ்சனி மனை நிலி சங்கி ஒங்நமோ.

ஞாஷ்டவி சந்தரமங்டலி இங்க ஜோமவி இங்ப சியாமவி
சங்காஷாசா முஷ்டி பைரவி சாவித்திரி ஜை காயத்தி
அஷ்டா நாயகி ஆபத் பாந்தவி அமுதநான பயோத்தி
தொஷ்டர் சாதவி துயவானதி சோம சேகி ஒங்நமோ.

கத்தாக்தி கடர்க்கொடி திவ்ய சுந்தரி ஸ்ரீ புரந்தரி
வித்தாகி தேவவ நீந்தாகி ஜை விறுயி பாபவினுவினி
தித்தரஞ்சனி தேவவ குஞ்சரி தேவதா உமா பாரவதி
சத்யவாசனி நித்திய கண்ணி தயாபரி நம ஒங்நமோ.

சந்தரமெளனி சரஸ்வதி திவ்ய சாரதா ஜை பாரதி
சந்தராங்கி, சுருதா விஸ்வ சோமிதா பயப்ர பசுநதி
மந்தர ருபினி மாபகாவதி மதிஞா சுர மர்த்தனி
தந்தர சாதனி குஞ்சாதாரி சாவ தாரகி ஒங்நமோ.

ஞாஷ்டலட்சுமி அபய தங்கனி அமவினி கமவா சனி
நில்லை யோகினி நிமலவானினி நிங்களங்க சன்யாசினி
துஷ்டத்திர்க்கி நூய வைங்கனி ஜோதி வேளி சுமங்கனி
திங்கட்டர்க்கி ஸ்ரீ வராகினி சீதனி நம ஒங்நமோ.

பூரணிருவ பூஷனி வெத போதினி தர்ம சாதனி
ஆரங்கில சீர்வீல காஷ்டலி உங்ர தாண்டலி
காரங்கி சிவகாமினி ஸ்ரீ காருணி ஜகன் மோகனி
நீரங்கி பலதாரங்கி டுஷி நாயகி நம ஒங்நமோ.

திருஅருட்பா

ஒருணையுடன் நீணதுதிரு பறையி திங்ககிள்ற
உத்தமர்தங் உறங் வேண்டும்
உள்ளோன்று வைக்குப் புறம்பொன்று பேச்வார்
உறவுசுல காமம வேண்டும்
பெருகுகபெறும் நீணதுபக்கி பேச்வேண் பெப்பிராப்பம
பேசா திருக்க வேண்டும்
பெருதெதி பிடித்தெநாழுக வேண்டுமெத மாணவேப்
பிடியா திருக்க வேண்டும்
மகுவுபெண் ஞாக்கை மறுக்கவே வேண்டுபுகின்
மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டும் நின்கநுகீஸ் தீதிவேண்டும் தோயற்ற
வாழ்வித்தான் வாழ வேண்டும்
தகுமயிகு செங்கீயிற் கந்தகோட் தத்தளியார்
தலமோங்கு கந்த வேலே
தண்முகத் துய்யமணி ஏஷமுகச் சைவமணி
சம்ருகத் தெப்ப மணியே.

பட்டினத்தார் பாடல்

ஐயிரண்டு திங்களா யங்கமேலா நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரித்தெநுதுங் — செய்யவிரு
கைப்புறக்க வேந்திக் கணகருணை தந்தானை
எப்பிறப்பிற் காணபேணினி.

முத்தித் தவங்கிடந்து முந்நாறு நாட்கமந்தே
அந்திபக வாஶ்சிகீஸ யாதரித்துக் — தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற நாயார் தமக்கோ
எரியத் தழன் மூட்டுவேங்.

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேறுந் தோங்குமேறும்
கட்டிலிலும் வைத் தேங்கீங் காதவித்து — முட்டச்
சிறிவிட்டுக் காப்பாற்றச் சீராட்டுந் தங்க்கோ
ஏற்கினிட்டுத் திருட்டுவேங்.

தொந்து கூந்து பெற்று கோவாம் வேற்றியுள்ள
தந்து வளர்த்தெல்லதுத் தாழாமே — அந்திபகல்
கையிலே கொங்கெண்ணைக் காப்பாற்றுஞ் தாய் தனக்கோ
மெய்யிலே தி முட்டுவேன்.

அரிசியோ நாளிடுவே அத்தாடனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மதிஹாஸல் — உருசியின்ன
தேனே அயிர்தமே செல்வத் திரவியப்பு
மானே என வழநீத்த வாய்க்கு.

அன்னியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளித்தீச வைப்பேனு கூசாமன் — சிமள்ள¹
முகமீன் முகம்வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே எனவழைந்த வாய்க்கு.

அபிராமி அந்தாதி

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உக்கித்திலக்கி உணர்வுஷட்யோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும் தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துலையே.

சுந்தரி எந்தை துணியீ என் பாசத் தொட்டரை எவ்வாம்
வந்தரி சிந்துர வண்ணத்தினுள் மதிடன் தலை மேல்
அந்தரி நீலி அழியாத கண்ணிலை ஆரண்திதொன்
சுந்தரி கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள் என் கருத்தனைவே.

நின்றும் இருக்கும் கிட்டதும் நடத்தும் நினைப்ப(து) உங்களே
ஏன்றும் வணங்குவத(து) உங்களர்த்தாள் எழுதாமளறயின்
ஓன்றும் அரும்பொருளே அருளோ உணயையே இமயத்து)
அன்றும் பிறக்கவளே அழியா முத்தி ஆனந்தம்.

தோவ்வேன் மனத்தில் நின்கோலம் (அவ்வாறு) அன்றார்
கூட்டற்றுமையே
விள்ளேன் பரசுமயம் விரும்பேன் வியன் மூவுவதுக்கு
உள்ளே அவைத்தினுடி கும்புதப்பே உள்ளத்தே விவைத்து
கூடுளே கலிக்கும் கணியே அவிய என் கண்மஹனையே.

சொல்லும் பொருளும் என நடமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பக்கும் தொழும் அவர்க்கே அழியாகரசும்
சென்றும் தவநெறியும் சிவவோகமும் தித்திக்குமே.

நாயேனையும் இங்கு ஒருபொருளாக நயந்துவந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண்டாய் நின்னை உள்ளவங்னைம்
பேயேன் அறியும் அறிவுகந்தாய் என்ன பேறுபெற்றேன்
தாயே மஸைகளே செங்கன்மால் திருக்தங்கைச்சியே.

தனந்தரும் கல்லீதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வு வடிவந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமிக்கவா
இனந்தரும் நல்லன் எவ்வாம்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
சனந்தரும் பூங்குழலான் அபிராமி கண்டக்கண்ணே

விழிக்கே அருஞன்டு அபிராமவல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
வழிக்கே வழிபட நெஞ்சன்ஸ(கு)எமக்கு அவ்வழி கிடக்கப்
பழிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களே செய்து பாழ்ந்தகக்
குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம் மோடென்ன கூட்டினியே.

நன்றே வருகினும் தீதே விளைகினும் நான் அறிவுது
ஒன்றேயு மில்லீ உனக்கே பரம்பனக்கு(கு) உள்ளங்கல்லாம்
அன்றே உனதென்(ரு) அளித்துவிட்டேன் அழியாக்குணக்
குன்றே அருட்கடலே இமவான் பெற்ற கோமளமே.

ஆத்தானை எங்கள் அபிராமவல்லியை அண்டம் எவ்வாம்
டித்தானை மாதுளம் பூரித்தானைப் புவிஅடங்கப்
காத்தானை ஜங்குச பாசாங்குசுழம் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தானை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்
கொருதிக்கில்லையே.

திருமந்திரம்—திருமூலநாயனார்

அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ராநிலிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகவார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறந்தபின்
அன்பே சிவங்கா மார்ந்திருந் தாரே

முன்னொ அறிவினிற் செய்த முதுகவம்
பின்னை அறிவினைப் பெற்று வறியலார்
தல்லை அறிவது அறிவாம் அஃன்றிப்
பின்னை அறிவது பேயறி வாமே.

மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்கம்
மானுட ராக்கை வடிவு சிதம்பரம்
மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவம்
மானுட ராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே.

சுதல்கலாவஸ்லி மாலை

வெள்டாமரை க்கண்றி நின்பதற்
தாங்கவென் வெள்ளோயுள்ளத்
தல்லை மஹரக்குத் தகர்துகொ
வோசக மேழுமளித்
துவிடா ஞுறங்க வோழித்தான் பிற்
தாகவுண் டாகுருவண்ணங்
கண்டான் சுகைகொள் கரும்பே
சுல கலாவஸ்லியே.

நாடும் பொருட்களை சொற்களை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் டசும்பொற் கொடியே
கனதனக் கூன்று ஸம்பாற்
காடுஞ் சுமக்கும் கரும்பே
சுல கலாவஸ்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட் கடவிற்
குளிக்கும் படிக்கொன்று கூடுங்கோ
கேலாவுளங், கொண்டு தெள்ளித்

தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமணம் சிந்தக் கண்டு
களிக்கும் கலாபமயிலே
சுல கலாவஸ்லியே.

தாக்கும் பனுவற் துறை தோய்ந்த
கல்வியும் சொற்களை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நாற் கடலும்
தேங்கும் செந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர் செந்தநாவினின் ரு
கொக்கும் கருணைக் கடலே
சுல கலாவஸ்லியே.

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபன் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
நேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்
நாவு மக்கும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
சுல கலாவஸ்லியே.

பண்ணும் பாதமும் கல்வியுந்
திஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுதொளி செய்தநான்
காபெழு தாமறையும்
விண்ணும் புசியும் புன்னும்
கன்னும் வெங்காலுமண்பர்
கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சுல கலாவஸ்லியே,

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்

கூட்டும் படிநின் கண்டகனவு
 காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
 திட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 வழுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும்வெள் சோதிமப் பேப்பே
 சுகல கலாவல்லியே.

சொல்லிற் பன்று மவதான
 முங்கவி சொல்லவல்ல
 நல்லித்தையுந் தந்தடிமைகொள்
 வாய் நனி ஞானஞ்சு சேர்
 செல்லிக் கரிதன் ஜெருகால
 முஞ்சிதை யானமைநல்கும்
 கல்லிப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
 சுகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெஞ்
 ஞானத்தின் ரேஉற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
 தீவந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சுரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நானாதைட
 கற்கும் பதாம் புபத்தானோ
 சுகல கலாவல்லியே.

மன்கண்ட வென்குடைக் கீழாக
 மேம்பட்டடி வன்று மென்ன
 பண்கண்ட எவிற் பணியச் செய்வாய்
 பண்டப்போன் முதலாம்
 வின்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டே ஹும்
 கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
 சுகல கலாவல்லியே.

நன்றி நவிலை

குடும்பத் தலைவியை இழந்து நீங்காத துயரத் தில் முழுகி இருக்கும் எங்கள் குடும்பத்தினருக்கு துண்பத்திலும் ஆறுதல்தர, அவரது மரண கிரியை களிலும், அந்திய சருமங்களிலும், நேரில் வருகை தந்து பங்குபற்றியும், தந்திகள், கடிதங்கள் மூலம் தங்கள் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து தேறுதல்களிறி உதவி ஒத்தாசைகள் புரிந்த உற்றுரை உறவினர், நன்பர்கள் மற்றுமலைவர்க்கும் எகது ஊமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

வணக்கம்.

இங்ஙனம்
திடு. க. விசுவலிங்கம் குடும்பத்திலர்

தூர்க்கா அச்சகம், இன்னுவில்